

Salamon Ferenc 1933-ban született. Szakmai pályafutása 1947-ben indult, amikor sikeres felvételi vizsgát tett az akkori Bolyai János Textilipari Műszaki Középiskolába, de az érvényességhez igazolt szakmai üzemi gyakorlatra is szükség volt. Ezt az Első Magyar Gyapjúmosó- és Finomposztógyárban szerezte meg, ahol megtanult szőni. Négy év múlva kitűnő eredménnyel érettségizett és egyben technikus oklevelet szerzett a szövő szakon, de az akkori iskolai rendszerben megismerte a textilipar többi mechanikai feldolgozó ágazatának technológiai elemeit is, a fonástól a lánchurkolásig. Már ezekben az években is bejárt a TMTE-be, hallgatni a szakma akkori nagyjait.

Tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán a textiltechnológia szakon folytatta. Eközben hallgatóként részt vett a tanszék kutatási munkájában, Zilahi Márton tanszékvezető professzor vezetése mellett.

1956-ban jeles eredménnyel szerzett diplomát és az akkori Pamutszövőipari Vállalat technológiai osztályára vették fel, ahol feladata a szövőgéppark műszaki állapotának folyamatos ellenőrzése volt. 1957 második felében kikérte a Textilipari Kutató Intézet (TKI), ahol a szövő csoportba került.

Ez időtájtban tanult meg németül és angolul és lett aktív tagja a TMTE-nek.

SALAMON FERENC

Tudományos munkatársként a szövőgépek egyes elemeinek nagysebességű mozgását elemezte, erre a csoport speciális műszert fejlesztett ki „Strobofot” néven, amelyre szabadalmat is kaptak. Az ezzel a műszerrel végzett kutatási eredményekről szóló előadással debütált a TMTE éves műszaki konferenciáján az 1950-es évek végén. Ekkor kezdett foglalkozni a szövőgépek korszerűsítésének kérdéseivel, az automatizálással, az új rendszerű szövőgépek adta lehetőségek megismerésével. Ebben az időben indult meg a pamutiparban a rendkívül elmaradt szövőgéppark automatizálása kínai gyártmányú vetélőváltós és szovjet gyártmányú cséveváltós automata szövőgépekkel, amelyek üzembe helyezéséhez az intézet jelentős munkával járult hozzá.

SALAMON FERENC

Hat év kutatóintézeti munka után, 1963-ban a Könnyűipari Minisztérium Iparfejlesztési Főosztályára helyezték át, ahol, mint a szövőipari fejlesztések egyik felelőse, 1972-ig dolgozott. Részt vett a pamut-, a gyapjú-, a len-kender- és a selyemipari szövőgépcserék és az új üzemek létesítésének lebonyolításában, a szövőelőkészítés és ezen belül a keresztcsévlés korszerűsítésének előkészítésében és végrehajtásában. Ebben az időszakban a TMTE-ben mint a Pamutszövő Szakosztály titkára, majd elnöke, az Intézőbizottság tagja és a MTESZ országos elnökségének tagja tevékenykedett, hazai és külföldi országok konferenciáin tartott előadásokat. Tanított a BME Mérnöktovábbképző Intézetében, írt technikai tankönyvet, szerepelt mint szakfelügyelő és érettségi elnök, később a technikusminősítő vizsgák elnökeként is. 1972-ben három hónapos ösztöndíjat nyert az UNIDO-tól Angliába, a manchesteri Shirley Intézethez, ahol témája a textilipari lapképzés strukturális változásának elemzése volt. Hazatérte után a Könnyűipari Minisztérium textiliparért felelős miniszterhelyettesének műszaki titkáráként dolgozott.

1976-ban került a Budaprinthez, mint a szövő- és kötőipari terület fejlesztési vezetője, ahol három évet töltött el. Főfeladatként a gyártmányfejlesztéssel és az új rendszerű szövőgépek telepítésének ügyeivel foglalkozott. Ekkor ismerkedett meg a számítástechnika közvetlen gyakorlati alkalmazásával is

Amikor az 1970-es évek elején Magyarországon beindult a vezetők képzése és továbbképzése, ebbe a tevékenységbe is bekapcsolódott. Így lett az TMTE Oktatási Bizottságának vezetője és a MTESZ Oktatási Bizottságának tagja.

1979-ben a Könnyűipari Minisztérium Módszertani és Továbbképző Intézetében megbízták a Vezetőképző osztály vezetésével. 1981 októberétől közel három éven át a Könnyűipari Műszaki Főiskola Főigazgatói Hivatalának vezetője volt.

Amikor az átszervezések hatásaként létrejött az Ipari Minisztérium irányítása alatt működő Ipari Vezetőképző Intézet (Esztergom Kertváros), 1984

szeptemberétől az Intézet Vezetőképző Osztályának vezetésével bízták meg.

Itt került kapcsolatba az akkor már a rendszerváltással összefüggő előkészítő tevékenységekkel foglalkozó amerikai vezetőképző intézetekkel.

Egy itt lebonyolított, felső szintű vállalati vezetők részére szervezett továbbképzést követően 1988 szeptemberében a General Electric-kel (GE) éppen egyesülni készülő Tungsram Rt. hívta meg a céghez oktatási igazgatóhelyettesnek. Mintegy 6 hónap után, 1989. április 1-jétől megbízást kapott a Kereskedelmi Minisztérium által a fejlesztések ösztönzésére és a működő tőkét Magyarországra hozó Investcenter vezetésére, ahol 1991-ben bekövetkezett betegségéig dolgozott. 58 éves korában leszázalékolták és nyugdíjazták. Azóta szaktanácsadó tevékenységet végez.